UE

Proiect

COMITETUL EXECUTIV

AL BĂNCII NAȚIONALE A MOLDOVEI

HOTĂRÂREA nr. ____

din _____ 2026

Pentru aprobarea Regulamentului privind situațiile de excludere a anumitor datorii de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie, precum și recunoașterea contractuală a acestor competențe

În temeiul art.155[1] și 156, art. 210, art.231 alin.(1) lit.e)-g) și j) din Legea nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția băncilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.343-346, art.707), art.16 alin.(2[1]) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, având în vedere necesitatea punerii în aplicare parțiale a Regulamentului delegat (UE) 2016/1075 AL COMISIEI din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (CELEX: 32016R1075) (art.42-44), și punerii în aplicare a Regulamentului delegat (UE) 2016/860 al Comisiei din 4 februarie 2016 de specificare în detaliu a situațiilor în care excluderea de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie este necesară în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, Comitetul executiv al Băncii Naționale a Moldovei

HOTĂRĂŞTE:

1. Se aprobă Regulamentul privind situațiile de excludere a anumitor datorii de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie, precum și recunoașterea contractuală a acestor competențe (se anexează).

2. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 01.01.2028.

3. Instituțiile de credit prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b), c) sau d) din Legea nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții vor întreprinde, până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, actiunile necesare pentru asigurarea aplicării cerințelor Regulamentului privind situațiile de excludere a anumitor

datorii de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie, precum și recunoașterea contractuală a acestor competențe

Aprobat
prin Hotărârea Comitetului executiv
al Băncii Naționale a Moldovei
Nr. din

REGULAMENT

privind situațiile de excludere a anumitor datorii de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie, precum și recunoașterea contractuală a acestor competențe

Capitolul I
DISPOZIŢII GENERALE

1. Prezentul Regulament stabilește norme prin care se specifică situațiile excepționale, prevăzute la art.155[1] și art.156 din Legea nr.232/2016 în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție (în continuare - autoritatea de rezoluție), poate exclude, integral sau parțial, anumite datorii de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie, atunci când aplică instrumentul de recapitalizare internă și precizează lista datoriilor care fac obiectul excluderii de la obligația de a include clauza contractuală menționată la art.210 alin.(1) din Legea nr.232/2016 și conținutul clauzei contractuale prevăzute la alineatul respectiv.

2. Prezentul Regulament se aplică instituției de credit sau entității menționate la art.1 alin.(1) lit.b)-e) din Legea nr.232/2016 pentru care Banca Națională a Moldovei este autoritate de rezoluție potrivit legii (în continuare – instituții).

3. Termenii utilizați în prezentul Regulament au același înțeles cu termenii definiți sau utilizați în Legea nr. 232/2016.

4. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele noțiuni:

1) *contaminare directă* – înseamnă o situație în care pierderile directe ale contrapărților instituției supuse rezoluției, rezultate din exercitarea competențelor de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor, duc la incapacitatea de plată sau probabilitatea neîndeplinirii obligațiilor de către aceste contrapărți;

2) *contaminare indirectă* – înseamnă o situație în care exercitarea competențelor de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor instituției determină o reacție negativă a participanților pe piață, care duce la o perturbare gravă a sistemului financiar cu potențialul de a dăuna economiei reale;

3) modificare *substanțială* – în ceea ce privește orice acord relevant, încheiat înainte de data aplicării prevederilor art.151-218 din Legii nr.232/2016, orice modificare, inclusiv automată, care este efectuată după data menționată și care afectează drepturile și obligațiile substanțiale ale unei părți la un acord relevant. Printre modificările care nu afectează drepturile și obligațiile materiale ale unei părți la un acord relevant se numără

modificarea coordonatelor contractuale ale unui semnatar sau ale destinatarului, notificarea sau comunicarea actelor, modificări efectuate pentru a corecta erori de redactare sau ajustări automate ale ratelor dobânzii;

4) acord relevant – înseamnă orice acord, inclusiv aferent unui instrument de capital, care creează o datorie căreia i se aplică art.210 alin.(1) din Legea nr.232/2016.

Capitolul II

CRITERIILE DE EXCLUDERE A UNOR DATORII DE LA RECAPITALIZAREA INTERNĂ

Secțiunea 1

Cerințe generale

5. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, nu poate exclude o datorie sau o categorie de datorii de la recapitalizarea internă, cu excepția cazului în care acestea se încadrează în lista datoriilor prevăzută la art.155 din Legea nr.2016/232.

6. Decizia autorității de rezoluție de a exclude o datorie sau o categorie de datorii de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în temeiul art. 155^1 și art.156 din Legea nr.232/2016 se bazează pe o analiză de la caz la caz pentru fiecare instituție conform prevederilor din Secțiunile 2-6 din prezentul capitol și nu este automată.

7. Atunci când ia în considerare efectuarea de excluderi în conformitate cu art.155^1 și art.156 din Legea nr.232/2016 și înainte de a exclude complet o datorie sau o categorie de datorii de la recapitalizarea internă, autoritatea de rezoluție ia în considerare mai întâi opțiunea de a exclude parțial datoria respectivă prin limitarea cuantumului reducerii valorii sale contabile, ori de câte ori este posibil.

8. Pentru a stabili dacă o datorie ar trebui exclusă în temeiul art.155^1 și art.156 din Legea nr.232/2016, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează dacă, în momentul în care instituției i se aplică instrumentul de recapitalizare internă, sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.155^1 și art.156 din legea menționată. Această evaluare nu aduce atingere obligației Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, de a urma planul de rezoluție, astfel cum este prevăzut la art.295^1.

9. Decizia de a exclude o datorie sau o categorie de datorii de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în conformitate cu art.155^1 și art.156 din Legea nr.232/2016, cel puțin, se bazează pe unul dintre obiectivele rezoluției descrise la art.56 din Legea nr.232/2016.

10. Decizia de a exclude integral sau parțial o datorie sau o categorie de datorii de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în temeiul art.155^1 și art.156 din Legea nr.232/2016 care ar implica utilizarea fondului de rezoluție se justifică în mod corespunzător, ținând seama de nevoia de promptitudine, în funcție de circumstanțele specifice cazului.

11. În cazul în care autoritatea de rezoluție a considerat că o datorie sau o categorie de datorii ar putea contribui în mod credibil și fezabil la absorbția pierderilor și la recapitalizare și că datoriile respective nu ar îndeplini criteriile de excludere prevăzute la art.155^1 și art.156 din Legea nr.232/2016, aceasta va trebui să clarifice fiecare dintre

următoarele aspecte, în situația în care decide să excludă integral sau parțial o datorie sau o categorie de datorii în conformitate cu art.155[1] și art.156 din Legea nr.232/2016, atunci când decizia respectivă ar implica transferarea pierderilor către fondul de rezoluție, și anume:

a) situațiile excepționale care diferă de cele din momentul planificării rezoluției, astfel încât datoriile respective trebuie să fie excluse de la recapitalizarea internă în momentul luării măsurii de rezoluție;

b) de ce necesitatea excluderii și, în special, situațiile excepționale care duc la aceasta nu au putut fi prevăzute în cursul planificării rezoluției;

c) în cazul în care necesitatea excluderii a fost prevăzută în planul de rezoluție, modul în care Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, a abordat necesitatea respectivă pentru a evita ca aceasta să constituie un impediment în calea posibilităților de soluționare.

12. Atunci când decide cu privire la excluderea integrală sau parțială a unei datorii sau a unei categorii de datorii în conformitate cu art.155[1] alin.(1) lit.a) din Legea nr.232/2016, în cazul în care excluderea ar implica transferarea pierderilor către fondul de rezoluție, suplimentar la explicațiile prevăzute la pct.11, autoritatea de rezoluție va explica, de asemenea:

a) modul în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute la Secțiunea a 2-a din prezentul capitol; și

b) de ce necesitatea excluderii nu a putut fi determinată printr-o metodă adecvată de evaluare în conformitate cu Capitolul III, Titlul IV din Legea nr. 232/2016.

13. Atunci când decide cu privire la excluderea integrală sau parțială a unei datorii sau a unei categorii de datorii pentru a obține continuitatea funcțiilor critice şi a liniilor de activitate de bază în temeiul art.155[1] alin.(1) lit.b) din Legea nr.232/2016, autoritatea de rezoluție explică, de asemenea:

a) modul în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute în Secțiunea a 4-a din prezentul capitol; și

b) de ce datoriile care urmează să fie excluse sunt mai relevante pentru continuitatea unor funcții critice sau linii de activitate de bază specificate în mod clar decât datoriile din aceeași clasă de creanțe care nu urmează să fie excluse.

14. Atunci când autoritatea de rezoluție exclude integral sau parțial o datorie sau o categorie de datorii pentru evitarea declanșării unei contaminări la scară largă, în temeiul art.155[1] alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016, autoritatea de rezoluție explică, de asemenea:

a) modul în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute la Secțiunea 5 ; și

b) motivele pentru care datoriile excluse au o probabilitate mai ridicată de a provoca o contaminare la scară largă de tipul descris la art.155[1] alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016 decât datoriile din aceeași clasă de creanțe care nu urmează a fi excluse.

15. Atunci când autoritatea de rezoluție exclude integral sau parțial o datorie sau o categorie de datorii în temeiul art.155[1] alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, explică modul în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute la Secțiunea a 6-a.

Secțiunea a 2-a

Excluderea datoriilor din motive de imposibilitate de a proceda la recapitalizarea internă prevăzută la art.155[1] alin.(1) lit.a) din Legea nr.232/2016

16. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate exclude o datorie sau o categorie de datorii de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă numai în cazul în care obstacolele din calea aplicării invocate nu permit ca aceasta să aibă loc într-un termen rezonabil, chiar dacă au fost depuse toate eforturile necesare de către autoritatea de rezoluție.

17. În conformitate cu pct.16, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, înainte de a lua o decizie cu privire la excluderea menționată, îndeplinește în special următoarele cerințe:

a) obligația ca autoritatea de rezoluție să prevadă în planul de rezoluție o descriere a proceselor menite să asigure disponibilitatea în timp util a informațiilor necesare în scopul evaluării prevăzute la Capitolul III, Titlul IV și art.185-189 din Legea nr. 232/2016;

b) obligația ca autoritatea de rezoluție să abordeze orice impedimente din calea posibilităților de soluționare a instituției, inclusiv circumstanțele care duc la o potențială excludere care ar putea fi prevăzute în procesul de planificare a rezoluției, atunci când excluderile potențiale respective reprezintă impedimente în calea posibilităților de soluționare.

Secțiunea a 3-a

Termenul rezonabil

18. Atunci când urmărește să excludă o datorie sau o categorie de datorii de la exercitarea competențelor RVC în temeiul art.155[1] alin.(1) lit.a) din Legea nr.232/2016 și pentru a stabili ce anume constituie un „termen rezonabil”, Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, va stabili următoarele:

1) termenul-limită până la care trebuie stabilită, în mod definitiv, valoarea reducerii contabile;

2) termenul-limită până la care ar trebui efectuate toate sarcinile necesare pentru recapitalizarea internă a datoriilor respective astfel încât să se atingă obiectivele rezoluției, ținând seama de situația din momentul acțiunii de rezoluție.

19. Atunci când stabilește cerințele prevăzute la pct.18, autoritatea de rezoluție va evalua următoarele:

1) necesitatea de a publica o decizie de recapitalizare internă, de a stabili valoarea recapitalizării interne și alocarea finală pe clase de creanțe potrivit ierarhiei claselor de creanțe în procedurile obișnuite de insolvabilitate aplicate instituțiilor de credit;

2) consecințele amânării unei astfel de decizii asupra încrederii pieței, reacțiile potențiale ale pieței, cum ar fi retragerile de lichidități, precum și eficacitatea acțiunii de rezoluție, ținând seama de următoarele două elemente:

a) dacă nerespectarea obligațiilor de către instituție și riscul ca aceasta să intre în dificultate sunt cunoscute de către participanții la piață;

b) vizibilitatea consecințelor, pentru participanții la piață, ale nerespectării obligațiilor de către instituție sau ale potențialei intrări în dificultate a acesteia;

3) dacă nerespectarea obligațiilor de către instituție și riscul ca aceasta să intre în dificultate sunt cunoscute de către participanții la piață; vizibilitatea consecințelor, pentru participanții la piață, ale nerespectării obligațiilor de către instituție sau ale potențialei intrări în dificultate a acesteia; programul de funcționare al piețelor, în măsura în care acesta ar putea afecta continuitatea funcțiilor critice și efectele de contaminare;

4) termenul-limită pentru îndeplinirea cerințelor de capital;

5) termenul-limită pentru efectuarea plăților bancare și scadența datoriilor aferente.

Secțiunea a 4-a

Excluderea din motive de menținere a anumitor funcții critice și linii de activitate de bază ale instituției, potrivit art.155[1] alin.(1) lit.b) din Legea nr.232/2016

20. Autoritatea de rezoluție poate exclude anumite datorii sau o categorie de datorii pe baza faptului că acest lucru este necesar și proporțional pentru a menține anumite funcții critice atunci când consideră că datoria sau categoria de datorii este asociată de o funcție critică pentru a cărei continuitate datoria sau categoria de datorii nu ar trebui să fie afectată prin recapitalizarea internă, în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile de mai jos:

1) recapitalizarea internă a datoriei sau a categoriei de datorii ar submina funcțiile critice din cauza disponibilității finanțării sau a dependenței de contrapărți, cum ar fi contrapărțile la operațiunile de acoperire a riscurilor, de infrastructură sau de prestatorii de servicii către instituție, care pot fi împiedicați sau care pot să nu dorească să continue tranzacțiile după o recapitalizare internă;

2) funcțiile critice în cauză sunt un serviciu prestat de instituție unor terți care depinde de continuitatea datoriilor lor.

21. Autoritatea de rezoluție poate exclude datoriile care sunt necesare pentru gestionarea (acoperirea) riscurilor în contextul funcțiilor critice numai atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

1) gestionarea (acoperirea) riscurilor este recunoscută în scopuri prudențiale și este esențială pentru menținerea operațiunilor legate de funcțiile critice;

2) instituția nu ar putea înlocui, în condiții rezonabile, o măsură de gestionare a riscurilor finalizată, în termenul necesar pentru a menține funcția critică.

22. Autoritatea de rezoluție poate exclude datorii în scopul menținerii unei relații de finanțare numai atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

1) autoritatea de rezoluție stabilește că finanțarea este esențială pentru menținerea unei funcții critice;

2) având în vedere pct. 20-21, instituției i-ar fi imposibil să înlocuiască finanțarea în termenul necesar pentru menținerea funcției critice.

23. Autoritatea de rezoluție nu poate exclude o datorie sau o categorie de datorii exclusiv pe baza uneia dintre următoarele:

1) scadența sa;

2) preconizarea unei creșteri a costurilor de finanțare care nu pune în pericol continuitatea funcției critice;

3) preconizarea unui profit potențial viitor.

24. Autoritatea de rezoluție poate exclude anumite datorii sau o categorie de datorii pe baza faptului că acest lucru este necesar și proporționat pentru a menține o linie de activitate esențială, în cazul în care excluderea datoriei respective este crucială pentru a menține capacitatea instituției aflate în rezoluție de a-și continua operațiunile, serviciile și tranzacțiile-cheie și pentru a atinge obiectivele rezoluției stabilite la art.56 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr.232/2016.

Secțiunea a 5-a

Excluderea datoriilor din motive de evitare a contaminării la scară largă, potrivit art.155[1] alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016

25. Atunci când ia în considerare efectuarea de excluderi pe baza riscului de contaminare directă în conformitate cu art.155[1] alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016, autoritatea de rezoluție evaluează gradul de interconectare al instituției cu contrapărțile sale. Evaluarea va include următoarele elemente:

1) analiza expunerilor față de contrapărți relevante în ceea ce privește riscul ca exercitarea competenței de reducere a valorii sau conversie asupra acestor datorii să cauzeze intrări în dificultate în lanț;

2) importanța sistemică a contrapărților care sunt expuse riscului de a intra în dificultate, în special în ceea ce privește alți participanți la piața financiară și furnizori de infrastructuri pentru piața financiară.

26. Atunci când ia în considerare efectuarea de excluderi pe baza riscului de contaminare indirectă în conformitate cu art.155[1] alin.(1) lit.c) din Legea nr. 232/2016, autoritatea de rezoluție evaluează necesitatea și proporționalitatea excluderii pe baza mai multor indicatori obiectivi relevanți, ținând cont, dar fără a se limita, de următoarele elemente:

1) numărul, dimensiunea și gradul de interconectare ale instituțiilor având caracteristici similare cu cele ale instituției de credit aflate în rezoluție, în măsura în care aceste caracteristici ar putea duce la o lipsă de încredere la scară largă în sectorul financiar sau în sistemul financiar în ansamblu;

2) numărul de persoane fizice (clienți) afectate direct sau indirect de recapitalizarea internă, vizibilitatea și reflectarea în presă a acțiunii de rezoluție, în măsura în care acestea prezintă un risc semnificativ de subminare a încrederii generale în sectorul financiar sau în sistemul financiar în ansamblu;

3) numărul, dimensiunea și gradul de interconectare ale contrapărților afectate de recapitalizarea internă, inclusiv ale participanților la piață din sectorul nebancar, și importanța funcțiilor critice îndeplinite de contrapărțile respective;

4) capacitatea contrapărților de a apela la prestatori de servicii alternativi pentru funcțiile care au fost evaluate drept substituibile, având în vedere situația specifică;

5) dacă un număr semnificativ de contrapărți și-ar retrage finanțarea sau ar înceta să efectueze tranzacții cu alte instituții ca urmare a recapitalizării interne sau dacă pieţele ar înceta să funcționeze în mod corespunzător ca urmare a recapitalizării interne a acestor participanți la piață, în special în caz de pierdere generalizată a încrederii pieței sau de panică;

6) retragerea pe scară largă a finanțării pe termen scurt sau a depozitelor în volum semnificativ;

7) numărul, dimensiunea sau importanța instituțiilor care riscă să îndeplinească condițiile de intervenție timpurie conform art.42 din Legea nr.232/2016 sau condițiile de a intra în dificultate sau de a fi susceptibile de a intra în dificultate, în conformitate cu art.59 din Legea nr.232/2016;

8) riscul de întrerupere semnificativă a funcțiilor critice sau de creștere semnificativă a prețurilor pentru furnizarea acestor funcții (după cum rezultă din modificările condițiilor de piață pentru aceste funcții sau din disponibilitatea acestora) sau așteptările contrapărților și ale altor participanți la piață;

9) scăderi semnificative și la scară largă ale prețurilor acțiunilor sau ale activelor deținute de instituții , în special în cazul în care acestea pot avea un impact asupra situației capitalului acestora;

10) reducerea semnificativă generală și la scară largă a finanțării pe termen scurt sau mediu aflate la dispoziția instituțiilor;

11) o deteriorare semnificativă a funcționării pieței finanțării interbancare, astfel cum rezultă din creșterea semnificativă a cerințelor în materie de marje și din scăderea garanțiilor aflate la dispoziția instituțiilor;

12) creșteri semnificative și la scară largă ale prețurilor asigurărilor împotriva riscului de credit sau scăderea ratingurilor de credit ale instituțiilor sau ale altor participanți la piață care sunt relevanți pentru situația financiară a instituțiilor.

Secțiunea a 6-a

Excluderea datoriilor din motive de evitare a pierderii de valoare, potrivit art.155[1] alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016

27. Autoritatea de rezoluție poate exclude o datorie sau o categorie de datorii de la recapitalizarea internă în conformitate cu art.155[1] alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016, dacă această excludere ar evita distrugerea valorii, astfel încât deținătorii datoriilor neexcluse să se afle într-o situație mai bună decât dacă datoriile respective ar fi fost recapitalizate intern.

28. Pentru a stabili dacă este îndeplinită condiția de excludere de la pct.27, autoritatea de rezoluție va compara și evalua situația tuturor creditorilor rezultată în urma unei potențiale recapitalizări interne și, respectiv, situația potențialei neaplicări a acestei

măsuri, în conformitate cu prevederile Instrucțiunii nr.17 din 19.01.2024 privind evaluările în scop de rezoluție.

29. Excluderea menționată la pct.27 nu se va aplica nici unei datorii subordonate.

Capitolul III

CRITERIILE DE RECUNOAȘTERE CONTRACTUALĂ A COMPETENȚEI DE REDUCERE A VALORII SAU DE CONVERSIE ÎN CADRUL RECAPITALIZĂRII INTERNE

Secțiunea 1

Datorii care fac obiectul excluderii de la obligația de a include clauzele contractuale menționate la art.210 alin.(1) și (2) din Legea nr.232/2016

30. În sensul art. 210 alin.(1) din Legea nr.232/2016 și ținând cont de art.155 alin.(1) lit.b) din lege, instituția va include în clauzele contractuale prevederi cu privire la recunoașterea recapitalizării interne în ceea ce ține de o obligație garantată care nu este considerată ca o datorie exclusă atunci când, la momentul în care este creată, aceasta:

a) nu este pe deplin garantată;

b) este garantată pe deplin, dar este reglementată de clauze contractuale care nu îl obliga pe debitor să mențină datoria pe deplin garantată în mod continuu.

31. În scopurile art.210 alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016, datoriile emise sau contractate după data de la care se aplică prevederile art.151-218 din Legea nr.232/2016 referitoare la recapitalizarea internă, cuprind:

a) datoriile create după data respectivă, indiferent dacă acestea sunt create în temeiul acordurilor relevante încheiate înainte de data respectivă, inclusiv în temeiul acordurilor standard sau al acordurilor-cadru dintre părțile contractante care reglementează mai multe datorii;

b) datoriile create înainte sau după data respectivă în temeiul acordurilor relevante încheiate înainte de data respectivă și care fac obiectul unei modificări substanțiale;

c) datoriile care decurg din instrumente de datorie emise după data respectivă;

d) datoriile care decurg din instrumente de datorie emise înainte sau după data respectivă în temeiul acordurilor relevante încheiate înainte de data respectivă și care fac obiectul unei modificări substanțiale.

32. În sensul art.210 alin.(2) din Legea nr. 232/2016, autoritatea de rezoluție stabilește că cerința de a include o clauză contractuală într-un acord relevant nu se aplică în cazul în care constată că legislația altui stat sau un acord obligatoriu încheiat cu țara respectivă prevede o procedură administrativă sau judiciară care:

1) la cererea autorității de rezoluție sau la inițiativa autorității judiciare sau administrative din țara terță a cărei legislație reglementează datoria sau instrumentul, permite autorității administrative sau judiciare din altă țară, într-un termen stabilit de autoritatea de rezoluție, care nu va compromite aplicarea eficace a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie de către autoritatea respectivă, să ia una din următoarele măsuri:

a) recunoașterea și exercitarea de către autoritatea de rezoluție a competenței de reducere a valorii sau de conversie;

b) sprijinirea, prin aplicarea competențelor necesare, a exercitării de către autoritatea de rezoluție a competenței de reducere a valorii sau de conversie;

2) prevede că motivele pentru care autoritatea administrativă sau judiciară din alt stat poate să refuze recunoașterea sau să acorde asistență în exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu subpct.1) sunt prezentate în mod clar și sunt limitate la unul sau mai multe dintre următoarele cazuri excepționale:

a) recunoașterea sau acordarea asistenței în exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie de către autoritatea de rezoluție ar avea efecte negative asupra stabilității financiare în cealaltă țară;

b) recunoașterea sau acordarea asistenței în exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie de către autoritatea de rezoluție ar avea drept rezultat ca creditorii din cealaltă țară, în special deponenții, să fie tratați mai puțin favorabil comparativ cu ceilalți creditorii și deponenți aflați în aceeași clasă de creanțe, în special comparativ cu cei din țara de origine a instituției asupra căreia se exercită competența autorității de rezoluție;

c) recunoașterea sau acordarea asistenței ar avea implicații financiare pentru cealaltă țară;

d) recunoașterea sau acordarea asistenței în exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie de către autoritatea de rezoluție ar avea efecte contrare ordinii publice a celeilalte țări.

33. În sensul aplicării art.210 alin.(2) din Legea nr. 232/2016, autoritatea de rezoluție va urmări să se asigure că motivele menționate la pct.32 subpct.2) nu ar împiedica recunoașterea sau sprijinul exercitării competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, în toate cazurile în care se aplică astfel de competențe.

Secțiunea a 2-a

Conținutul clauzei contractuale impuse prin art. 210 din Legea nr.232/2016

34. Clauzele contractuale dintr-un acord relevant în conformitate cu art. 210 din Legea nr.232/2016 cuprinde următoarele elemente:

1) recunoașterea și acceptarea, de către contrapartea unei instituții, a faptului că datoria poate fi condiționată de exercitarea de către o autoritate de rezoluție a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie;

2) descrierea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie în conformitate cu Legea nr.232/2016, în special competențele prevăzute la art.231 alin.(1) lit.e)-g) și j) din lege;

3) recunoașterea și acceptarea de către contrapartea unei instituții a faptului:

a) că este obligată ca urmare a aplicării competențelor menționate la lit.b), inclusiv în ceea ce privește:

i) orice reducere a valorii principalului sau a sumei restante datorate, inclusiv eventualele dobânzi acumulate, dar neplătite, aferente instituției în temeiul acordului în cauză;

ii) conversia datoriei respective în acțiuni ordinare sau în alte instrumente de proprietate;

b) modificarea termenelor acordului relevant, dacă este necesar, pentru a pune în aplicare exercitarea de către o autoritate de rezoluție a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie și stabilirea faptului că astfel de modificări vor fi obligatorii pentru contrapartea instituției;

c) acțiunile obișnuite sau alte instrumente de proprietate pot fi emise sau conferite contrapărții instituției ca urmare a exercitării competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie;

4) recunoașterea și acceptarea de către contrapartea instituției a faptului că clauza contractuală este exhaustivă cu privire la aspectele prevăzute în aceasta, cu excluderea oricăror alte acorduri, aranjamente și înțelegeri între contrapărți referitoare la obiectul acordului relevant.